

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4381

гр. София, 01.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **4263** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 АПК.

Образувано е по жалба от А. П. А., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Заповед № Д-01/29.04.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. плато.

Наложена ПАМ е от датата на връчването на заповедта.

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта.

По това искане съдът се е произнесъл с определение № 3782/12.05.2022 г., влязло в сила на 27.05.2022 г., тъй като не е оспорено.

С молба от 13.05.2022 г., уточнена с молба от 23.05.2022 г., жалбоподателят е поискал отново спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Повторното искане е мотивирано с направено изследване от взета проба от водата от процесния имот. От изследването, за което е издаден протокол от 10.05.2022 г. е установено наличието на микроорганизми, индикатори за фекално замърсяване и др., което според жалбоподателя е доказателство за заустване на отходни тръби на изградени в съседство на имота нови жилищни сгради. Счита, че това с това се доказва, че дейностите спрени с процесната заповед, са предприети уместно в защита на общественото здраве и спирането им накърнява интересите на обществото. Създава се непреодолима пречка за жалбоподателя за предотвратяване на евентуално заразяване на хора и животни с микроорганизмите.

Към молбите са представени писмени доказателства относно взимането на пробите и резултатите от него.

В уточнителната молба от 23.05.2022 г., процесуалният представител на жалбоподателят е поискал преди съдът да се произнесе по искането за спиране на

предварителното изпълнение, да допусне и изслуша съдебно-медицинска експертиза. С разпореждане от 23.05.2022 г., съдът е разпоредил изпращане на повторното искане за спиране на ответника за становище в триденен срок. В предоставеният срок, ответникът не е взел становище по повторното искане за спиране на предварителното изпълнение.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Жалбоподателят А. П. А. е собственик на 1/12 идеална част от ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/ на основание НА за собственост № 104, том III, рег. № 10368 от 04.07.2019 г.

С писмо рег. № РВТ21-ГР94-1061/1/23.04.2021 г. кмета на СО-район В. е уведомил жалбоподателя, че му се разрешава да премахне самонастанена и издънкова растителност с d под 10 см, храстова и засъхнала дървесна растителност с цел разчистване на терена в ПИ 68134.1935.961 УПИ IX-961, кв. 23, м. Г. глава, район В..

На място в имота е извършена проверка от служители при РИОСВ-С., отразена в констативен протокол № ПД-ЕБ-01/29.04.2022 г. В протокола е посочено, че в имота се извършват дейности по засипване със земни маси, изсипаните земни маси се разстилат от верижен булдозер и се извършват дейности по направата изкоп с багер. Посочено е, че имота представлява „Б. плато“.

Издадена е Заповед № Д-01/29.04.2022 г. от директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. плато. Посочено е, че възложителят не е внесъл уведомление в РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство. Това представлява нарушение, за което е предвидено наказание в чл. 128а З.. Заповедта е издадена до приключване на процедурата по оценка за съвместимостта на инвестиционното предложение.

С определение № 3782/12.05.2022 г., влязло в сила на 27.05.2022 г., съдът се е произнесъл по първото искане за спиране, като го е оставил без уважение.

Представен е протокол № 008/10.05.2022 г. за микробиологично изпитване на вода, доставена от урегулиран поземлен имот с идентификатор 68134.1935.2553, намиращ се на ъгъла на ул. И. Б. и ул. Д. С., кв. Б.. В протокола е отразено, че от пробената се установява наличието на ешерихяколи и фекални стрептококи.

Представен е и изпитвателен протокол от 13.05.2022 г., от който се установява, че е извършено изследване на водна проба от вода, находяща се в УПИ 68134.1935.2553 и в нея се установява наличието на пет вида бактерии и микроорганизми.

От правна страна съдът намира следното:

Заповедта на директора на РИОСВ-С. е издадена на основание чл. 14, ал.4 и чл. 158, т.4, пр.2, вр. чл. 160 от ЗООС. Съгласно чл. 160, ал. 5 ЗООС обжалването на заповедта не спира изпълнението. Обжалваната заповед подлежи на предварително изпълнение и искането за спиране на изпълнението ѝ е с правно основание чл. 166 АПК.

Искането е подадено за втори път, в хода на образуваното производство по делото, основаващо се на нови факти и обстоятелства. За молителя е налице правен интерес, тъй като със заповедта е наложена принудителната административна мярка спиране

на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност в имот, собственост на жалбоподателя.

Поради това искането е допустимо.

Разгледано по същество, повторното искане за спиране е неоснователно.

Изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт - допуснато независимо дали по силата на закона, или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги изключително сериозно въздейства върху правната сфера и съответно върху икономическия интерес на адресата, тъй като придава изпълнителна сила на един невлязъл в сила индивидуален административен акт. Това изпълнение, дотолкова доколкото актът не е влязъл в сила и не е станал окончателен, винаги съдържа в себе си и потенциалната възможност да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. Въпреки тази потенциална възможност законодателят, в определени случаи, е разпоредил изрично в правната норма, че обжалването няма суспензивен ефект. Какви са били мотивите му за изключението от установения общ принцип на суспензивен ефект на жалбата е ирелевантно, тъй като те нямат отношение към възможността съдът да спре предварителното изпълнение.

Законодателят е предвидил в чл. 166, ал. 2 от АПК кои са предпоставките да се иска спиране на предварителното изпълнение по издадена и обжалвана заповед - причиняване на оспорвания на значителна или трудно поправима вреда - имуществена или неимуществена вреда. Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно, подкрепено с представени към жалбата доказателства. В тежест на жалбоподателя е да установи осъществяването на тези предпоставки. В този смисъл Определение № 870 от 22.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16436/2013 г. Определение № 9142 от 1.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 8082/2014 г. Нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК налага извод, че искането за спиране изпълнението на акта следва да е мотивирано с реалната възможност за настъпване на имуществена или неимуществена вреда за жалбоподателя, която при условията на алтернативност може да е значителна или трудно поправима. Във всички случаи, частният интерес на жалбоподателя следва да е приоритетен и противопоставим на обществения интерес, поради което законодателят е предвидил предварително изпълнение на даден административен акт като изключение от принципа за суспензивен ефект на подадената жалба. Само ако прецени за доказано наличието на някоя от описаните в чл. 166, ал. 2 от АПК предпоставки, съдът може да спре изпълнението на невлезлия в сила административен акт.

Доколкото искането за спиране на предварителното изпълнение се прави за втори път, то следва да се твърдят нови обстоятелства. Като такива жалбоподателят посочва извършено лабораторно изследване, от което е установено наличието на бактерии във водата, намираща се в имота.

От една страна, първият представен протокол № 008/10.05.2022 г. за микробиологично изпитване на вода, доставена от урегулиран поземлен имот с идентификатор 68134.1935.2553, намиращ се на ъгъла на ул. И. Б. и ул. Д. С., кв. Б., е издаден на 10.05.2022 г., а жалбата, ведно с първото искане за спиране, е подадена на 12.05.2022 г., т.е. изследването е било налично към датата на направеното първия път искане за спиране. Без значение е кога се е снабдил жалбоподателят с този протокол, тъй като е могъл да се снабди с него към датата на издаването му. В следствие на направени и други изследвания, които са с по-късна дата, но те само потвърждават наличието на определени бактерии и микроорганизми във водата. Т.е.,

доказателството, на което се основава повторното искане за спиране, не е ново и същото е съществото и при първото отправено до съда искане.

От друга страна, със заповедта е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност. Жалбоподателят твърди, че със спирането на дейностите непоправимо му се пречи да предотврати евентуално заразяване на хора и животни с микроорганизмите. Извършването на посочените дейности не е ясно как биха предотвратили наличието на бактерии във водата в имота, тъй като дейностите са свързани със засипване със земна маса и премахване на растителност. Няма предвидени дейности по засипване/дренаж или закриване на водни обекти в имота, чрез които да се въздейства по някакъв начин върху водата в обекта и същата да бъде пречистена.

Освен това, жалбоподателят в жалбата си твърди, че имота не се намира в м. Б. плато, т.е., в имота няма плато или други обществени води. Поради това не става ясно каква конкретно вода, налична в имота, е изследвана и съответно в каква вода са заустени отходни тръби.

Предвид изложеното и не е необходимо изготвянето на съдебно-медицинска експертиза за целите на произнасянето по искането за спиране. Също така, производството по искане за спиране е бързо производство, по него съдът дължи произнасяне незабавно, и същото е с временно действие, до влизане в сила на съдебното решение, поради което е то следва да се основава само на налична документация. При допускане на СМЕ ще е необходимо процесуално време за нейното изготвяне и изслушване, което е съпоставимо с времето, необходимо за разглеждане на делото по същество и произнасянето по жалбата срещу заповедта. Поради това, за целите на произнасянето по искане за спиране, нецелесъобразно е допускането на СМЕ.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че не са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност.

Предвид изложеното, на основание чл. 166, ал.4 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ повторното искане на А. П. А., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона на Заповед № Д-01/29.04.2022 г. на директора на РИОСВ-С., с която е наложена принудителната административна мярка спиране на дейностите по засипване, разстилане на земни маси и заравняване на терена и премахване на растителност, извършвани в ПИ 68134.1935.2553 /стар № 961/, УПИ IX-961, кв. 23, представляващ т.нар. Б. плато.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

